

Eigil Thorell

Muren tornålsgravyr 160 × 125 mm
Parklandskap tornålsgravyr 160 × 123 mm
Jätten tornålsgravyr 160 × 126 mm
Ikon tornålsgravyr 160 × 125 mm

Eigil Thorell är född 1933 i Sandviken, Gästrikland, där han även är bosatt och verksam. Studier periodvis under 1970-talet vid Konstgrafiska verkstaden i Falun, i övrigt autodidakt.

Har ställt ut på flera grafiktriennaler, vårutställningar på Liljevalchs konsthall i Stockholm samt Länskonstutställningar. Vidare på Sandvikens konsthall och andra städers konsthallar, bibliotek och konstgallerier, däribland Galleri LA i Umeå och Galleri Astley i Uttersberg.

Representerad i bl.a. Nationalmuseum, Moderna Museet, The British Museum, London, konstmuseerna i Gävle, Hudiksvall, Sundsvall samt i ett flertal landstings och kommuners samlingar.

Stipendier från Gävleborgs läns konstförening, Nya Sparbanken, Sveriges Bildkonstnär-

fond, Göransonska fonden, Lars Buccans kulturfond samt Sandvikens kommuns kulturpris, Gefle Dagblads kulturpris 2001, Föreningen Konstens Rums jubileumsstipendium 2005.

Har utfört illustrationer till många tidningar, tidskrifter och böcker, bl.a. omslagen till en del av Per Gunnar Evanders romaner (*Medan dagen svalnar*, *Fuskaren*, *Samma sol som vår*).

Egna bokprojekt: *Anmärkingar om saknaden*, text Per Gunnar Evander, bild Eigil Thorell; handgjord bok med grafiska blad, utgiven 2002 på Rosenlöfs bok; bibliofilupplaga om 30 ex. (www.rosenlofsbok.se). *Elementens minne Allt bevaras förvaras*, text Arne Johnsson, bild Eigil Thorell; handgjord bok med grafiska blad, utgiven 2003 på Rosenlöfs bok; bibliofilupplaga om 30 ex. (www.rosenlofsbok.se).

Teveprogram: *Ängslans boningar*, en film om Eigil Thorell, av Per Gunnar Evander, 1987.

Litteratur: *320 grafiker*, Gunnel Swärd, Pedagogförlaget, 1984; *Svensk svart-vit grafik*, Jane Rothlind, Bokförlaget Signum, 1992; *Ur vår tids grafik* (bok nr 31), Kim Nicklasson, Samlartgrafik, 1994; *Meddelanden från Föreningen för Grafisk Konst 2007*, text Arne Johnsson.

Eigil Thorell är medlem i KRO och Grafiska Sällskapet.

I 2007 års portfölj från Föreningen för Grafisk Konst ingår tornålsgravyrerna *Parklandskap* 160 × 123 mm, *Muren* 160 × 125 mm, *Jätten* 160 × 126 mm och *Ikon* 160 × 125 mm. Tryckta av konstnären.

Anteckningar kring fyra bilder av Eigil Thorell

De träd vi ser i *Parklandskap* är tecknade träd men bilden ställer också frågor. De står där som vaktposter. Avlödade, stränga ger de inga löften om något annat än kyla och mörker. Parken ser ut att vara vidsträckt, vi kan inte veta vilken sorts park det är, omger den kanske ett slott eller ett sjukhus av något slag? Inga människor syns.

på Eigil Thorell. Genom alla år av bilder kan man spåra en stor nyfikenhet på vilka gestalter han med stålens hjälp kan locka fram ur plåtarna. Att se hur han granskar ett ark, far med blicken över bilden för att bedöma, låta ögat mäta ljus och mörker och som smaka, är att se en erfaren hantverkare och konstnär i en person. Blicken söker såväl tryckets

I bilden med titeln *Muren* ser en man ut över krönet på en mur. Mannen har något forskande i blicken, ser han in mot något eller ser han ut? Vad är en mur om inte ett hinder mot eller ett skydd åt vad som döljer sig utanför eller innanför dess stenar?

De två övriga bilderna i sviten, *Jätten* och *Ikon* har bägge starka uttryck i sina gestalter – hos jätten skönjer man förtvivlan och vånada. Han döljer sitt ansikte, hukar som i stor och nästintill okontrollerad affekt inför något. Är det synen av skuggan på marken som utlöst känslorna, finns orsaken inombords? Ansiktet på *Ikon* är däremot fridsamt, inåtvänt, som sovande, med djupa skuggor. Han kan vara en vis man, ett helgon, en dåre, vad han än är uttrycker han frid.

Jag betraktar/läser dessa fyra bilder. Jag ser verk av en som i andra sammanhang skulle kunna ha varit diktare, kanske musiker, en som i vilket fall skulle ha funnit sätt att uttrycka sig på. En genre skulle ha väntat

kvaliteter som bildens inre värde, dess berättelse och dess förmåga att komma bortom sig själv. I detta som i mycket annat förenas konstarnerna – jag vet hur också en diktare betraktar sin text, ser dess gestalt och dess uttryck, att det är ett verk.

Arne Johnsson
poet

[Läs även Arne Johnssons essä om konstnären Eigil Thorell, sidan 10.]